

#2 от 07.02.2013

1744 випускники Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» отримують у ці дні дипломи спеціалістів, 401 із них – з відзнакою. Стали дипломованими спеціалістами також 58 іноземних громадян, 2 із них повезуть на батьківщину «червоні» дипломи НТУ «ХПІ». Університет підготував своїх вихованців до самостійної праці, навчив їх професії, прищепив їм уміння навчатися протягом подальшого життя, подарував яскраві, незабутні студентські роки.

Ті, хто навчався в ХПІ, назавжди залишаться політехніками. Професори й викладачі впевнені, що кожен з них своїми досягненнями буде підвищувати престиж і славу своєї alma mater, а університет буде пишатися і цим поколінням випускників, так само, як і попередніми. Вітаємо спеціалістів–2013 і бажаємо їм успішної кар'єри, задоволення від професійної діяльності і неперервного творчого зростання!

Дмитро Камфенкель (ТМ-37с):

«Мені дуже приємно, що у 2012 році я був визнаний одним з кращих студентів нашого університету – учасників наукових досліджень! Ще до вступу до вузу я захопився конструкцією автомобілів. З ранніх років мене цікавила військова техніка. З різних видів конструкторів у мене краще виходило складати, частіше за все, колісні та гусеничні машинки, а ще у молодшому віці з пластиліну ліпив саме танки. Вдома почесне місце займає неабияка кількість моделей зразків радянської військової техніки.

Зараз дуже захоплююсь розробкою програм комп'ютерного трьохмірного моделювання. Особливим моїм досягненням за минулий рік була участь у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт з природничих, технічних та гуманітарних дисциплін. Тема моєї роботи – «Спосіб отримання допустимої швидкості і ведення вогню на ходу при русі бойових машин по пересіченій місцевості». Зараз, під час проходження переддипломної практики у Харківському конструкторському бюро ім. Морозова, розробив 3D модель допоміжної лебідки для БРЕМ-Т (броньована ремонтно-евакуаційна машина). У майбутньому планую

продовжити розробляти сучасну техніку».

Андрій Котуха (ТМ-47ас):

«Десятикласником я вперше прийшов до ХПІ на День відкритих дверей, спілкувався з викладачами кафедри двигунів внутрішнього згоряння, для мене провели цікаву екскурсію, а через рік я став студентом Харківського політехнічного. І чомусь із особливою ностальгією згадується перша студентська весна. Навіть не розумію, чому саме: щось було в інституті, його території чаруюче, захоплююче.

Та попри це завжди на першому місці було навчання. І завдяки професіоналізму наших викладачів, їх умінню знайти підхід до кожного, цей процес був цікавим і захоплюючим. На п'ятому курсі я взяв участь у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт і посів перше місце – і в цьому я бачу величезну заслугу моїх викладачів, наукового керівника професора О. В. Пильова, які прищепили любов до пізнання нового.

Темою моєї дипломної роботи є автомобільний дизель потужністю 160 кВт, а зокрема, вдосконалення системи охолодження поршнів. За результатами роботи вже отримано патент на винахід, а в лютому подаємо ще одну заявку.

Усім випускникам 2013-го я бажаю не зупинятися на досягнутому, впевнено йти до мети і, звичайно ж, не забувати альма матер!»

Андрій Федоров (ТМ-47ас):

«Навчання у вузі – це маленьке життя. А якщо це навчання у Харківському політехнічному – то життя буде насиченим і цікавим, адже університет надає можливість брати участь у науковій роботі, розвиватися як особистість, досягати вершин у спорті. Я, наприклад, грав за факультетську та університетську збірну з волейболу.

За роки навчання мені особливо запам'яталися лекції з профільних предметів. Викладачі ХПІ уміють зацікавити студентів та вмотивувати до навчання. І, звичайно ж, друзі й однокашники, завдяки яким пора студентства стала незабутньою!

І ось я – новоспечений спеціаліст! У своєму дипломному проекті я розглядаю проблеми зниження теплонапруженості поршня сучасних дизелів, які встановлюються на маневрових тепловозах. Актуальність роботи полягає в аналізі використання різних методів зниження температурного стану поршня в залежності від рівня форсування дизеля.

У майбутньому хочу продовжити навчання в аспірантурі, а далі життя покаже...»

Наталія Кохановська (МТ-47с):

«Дипломну роботу я виконала під керівництвом старшого викладача кафедри геометричного

моделювання та комп'ютерної графіки А. О. Дашкевича. Вона присвячена розробці кросплатформених флеш-додатків з використанням технології Adobe AIR. Ці програмні додатки можна встановлювати на ПК, мобільні пристрої (зокрема на ОС Андроїд), розмістити на сайті.

Уже зараз я працюю флеш-аніматором – це цікава галузь, а її спеціалісти користуються попитом.

Захист дипломної – це не перший публічний виступ. Разом з Оленою Екслер ми представляли роботу «Проектування складних тривимірних об'єктів з використанням R-функцій» на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт, а також брали участь у міжнародній конференції MicroCAD, підготувавши доповідь «Штучні нейронні мережі».

Такі заходи надають можливість почути думку відомих науковців, спеціалістів, познайомитися з цікавими людьми. Наприклад, подружилися з дівчатами з Одеси та Сум. До Одеси їздила на гостини, а тепер чекаємо одеситку Олю до нас у Харків!»

Ігор Гавриличенко (ІТ-87с):

«Мої студентські роки невіддільні від життя Палацу студентів нашого університету. Ще у дитинстві я виступав на сцені у складі творчого колективу «Скворушка», тому, коли у Політеху створювався ансамбль «Мой проект», став одним з перших його учасників. Я був приємно вражений, що художня самодіяльність у технічному вузі сягає таких висот! Із задоволенням брав участь у 5-му музичному фестивалі студентів «Звездная планета Политех» у 2010 році, де ми разом з Іваном Червоненком (Е-16б), виступаючи дуєтом, отримали звання кращого вокального ансамблю. А в номінації «Естрадний вокал» мені було присуджене 2 місце. Роком пізніше став переможцем 6-го фестивалю у номінації «Вокал», був радий і за свій факультет, який переміг у цьому фестивалі. У 2011-му став призером Всеукраїнського вокального конкурсу «Станция «Студенческая». Але особливе враження на мене справив колосальний проект «Путешествие в обратно», присвячений 125-річчю НТУ «ХПІ». Виступаючи на сцені, я отримав масу емоцій!

Взагалі ж я намагаюся дотримуватися принципу: «Господь бачить все, живи так, щоб йому було цікаво». Дуже хочеться залишитися на кафедрі інтегрованих технологій, процесів та апаратів, вступити до аспірантури й продовжувати виступати на сцені! Я вдячний директору Палацу студентів А. Ф. Маруценку та головному режисеру ПС Н. О. Холодовій за те, що вони створили таку чудову, доброзичливу атмосферу у Палаці, дали усім колективам можливості для їх подальшого зростання та розвитку!»

Марина Кержакова (ІТ-87с):

«Розставатися з ХПІ, ой, як не хочеться! Якби була можливість, знову б усе почала з 1 курсу! Для мене студентське життя це не тільки цікаві лекції, самостійна робота у бібліотеці та навіть безсонні ночі з конспектом перед сесією, але і віддані друзі, пізнання чогось нового взагалі. Мені вдалося охопити багато напрямків насиченого та бурхливого життя величезного Політеху. По-перше, я багато уваги приділяла навчанню, по-друге, із задоволенням займалася спортом і навіть виконала норматив кандидата в майстри спорту України з самбо. Участь у турнірах, дух здорового суперництва, спілкування зі спортсменами з інших вузів – це незабутнє! По-третє, моя наукова робота бакалавра у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт у Івано-Франківську посіла 3 місце. Я була шалено рада такому успіху! До речі, в університеті я мала можливість брати участь у наукових конференціях.

У дипломній роботі спеціаліста, яку виконала під керівництвом професора Л. М. Ульєва, я доклала зусиль до вдосконалення процесів стабілізації нафти за допомогою пінч-аналізу. Вважаю, що ця тематика дуже актуальна та перспективна для нашої держави!»

Олена Екслер (МТ-47С):

«Студентське життя яскраве і розмаїте: я захищала честь нашого університету на олімпіаді з нарисної геометрії, на Всеукраїнських конкурсах, робила доповіді на міжнародних конференціях.

Розвиватися і вдосконалюватися – саме цьому навчали і в ліцеї «Професіонал», і в ХПІ. Самостійно шукати шляхи вирішення проблем, відповіді на запитання, необхідну інформацію. За п'ять з половиною років навчання я не складала жодного іспиту чи заліку. Усі сесії отримувала «автоматом» – за результатами модулів або рейтингів.

Під час навчання я влаштувалася на роботу інженером-конструктором у фірму, що спеціалізується на виробництві надувних батутів та м'яких модулів. І моя дипломна робота присвячена розробці зручного алгоритму створення тривимірної моделі і креслень саме для надувних батутів.

Як і будь-яка дівчина, я мрію про щасливу сім'ю, люблячого чоловіка і дітей, а ще про успішну кар'єру. Люблячий чоловік є, перспективна робота також, залишилася справа за малим».

Мы столько лет тебе отдали,
Родной, любимый институт!
Лабораторные писали,
И тяжек был сей сложный труд!
Зачетов сотни, семинары
И сессий множество прошли,
Бумаги извели – гектары,
И вот до выпуска дошли!
Судьба была к нам благосклонна –
Без отчислений обошлось.
И чувство радости огромно,

Что ж, всё сложилось, всё срослось!

В самом центре огромного города,
Где звенят и звенят голоса,
Энергичная бурная молодость
Поселилась навек в корпусах.
Институт, словно птица огромная,
Соколиные крылья простер,
Сила юная и неумная
Зреет в нем и стремится в простор.
Мы идем нашей светлой дорожкой,
Позади остаются года.
Мы забудем со временем многое,
А «Гигант» и Дворец – никогда!
Не забудем, ровесник, ровесница,
Как мы робко вошли в институт.
Как широкая, светлая лестница
Повела нас потом в высоту.
За учебой, мечтами и спорами
Мы нередко встречали рассвет.
Инженерами стали все вскоре мы:
Коротки в институте пять лет.